

Huisstijl

Alex Klugkist

We wilden – na 28 jaar in hetzelfde huis gewoond te hebben – nog een keer van woning veranderen; sinds een klein jaar wonen we niet meer in Glimmen, maar in Gasteren.

Het valt niet mee om er in zo'n nieuw dorp tussen te komen. Gasteren telt ruim 600 inwoners, maar in de populariteitspoll bleken we niet in de lijst van de meest populaire 500 inwoners voor te komen!

“Daar moeten we iets aan doen”, zeiden mijn vrouw en ik tegen elkaar, “want als we niet hoog genoeg in de local ranking staan genoteerd, kunnen we hier op den duur niet overleven”.

Maar wat te doen? Lid worden van Plaatselijk Belang of van de IJvereniging? Geeft geen resultaat; alle inwoners van Gasteren zijn daar namelijk al veel meer jaren dan wij lid van. Schapen scheren kunnen we ook niet. En voor volksdansen hebben we geen aanleg.

“Een nieuwe huisstijl”, zei mijn vrouw, “dat is de oplossing. Er zijn bureaus, die een heel mooie huisstijlarchitectuur kunnen ontwikkelen. Weliswaar betaal je daarvoor een paar maandsalarissen. Maar creatief talent is nu eenmaal duur. Als je het zelf niet hebt, kun je niet anders doen dan het elders inkopen. Met zo'n

nieuwe huisstijl kun je laten zien dat je wat voorstelt. Er wordt dan heel anders in het dorp tegen je aangekeken. Voor je het weet hoor je bij de toptien.”

Aangezien ik uit ervaring weet dat verzet tegen een nieuwe huisstijl tot niets leidt, deed ik er het zwijgen toe. Met als gevolg dat er een paar weken na ons gesprek enkele artistiek getalenteerde lieden in ons huis rondliepen. Zij praatten honderduit met mijn vrouw en deden verschillende voorstellen: blokje hier, slas-hje daar, mooie kleurtjes, fijne lettertjes. Mijn reactiepatroon deed hen al gauw vermoeden dat mijn enthousiasme voor huisstijlen niet buitenproportioneel ontwikkeld is. Dat klopt: zij deden mij steeds meer denken aan een paar mannen die vroeger in mijn geboortedorp op de kermis met groot succes horloges aan de man brachten.

Ik besepte al gauw dat - wilde ik mij in mijn nieuwe habitat kunnen handhaven - een nieuwe huisstijl onvermijdelijk was. Tegenspraak had geen zin en werd niet gewaardeerd. Uiteindelijk werd het een vogeltje. Wie langs mijn huis rijdt, ziet meteen dat ik op nummer 6 woon, want boven die zes prijkt een klein, veelkleurig vogeltje. Ik had het zelf niet kunnen bedenken. 't Is precies zo'n vinkje

die ik dagelijks bij ons in de tuin zie. En nu zit hij boven mijn eigen nummer 6.

Echt mensen: dat vogeltje gaat het doen. Ik verwacht in de eerstvolgende ranking een eminente positie in te nemen. Mijn dorpsbewoners kijken nu al anders tegen ons aan. Hulde en dank aan de huisstijlontwikkelaars.

H
U
S
T
I
J
L